

Kl. 11:29

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det sidste er jeg fuldstændig enig med hr. Kim Christiansen i. Da der ikke er nogen aftale, kan Dansk Folkeparti jo netop ikke have forsøgt at udelukke Det Radikale Venstre af en sådan, så den skal hr. Kim Christiansen have. Til gengæld vil jeg sige, at der jo ikke var tale om en fortalelse. Hr. Kim Christiansen sagde det i sin egen ordførertale, jeg stillede et spørgsmål for at få bekræftet, at det var sådan, og det fik jeg bekræftet af hr. Kim Christiansen.

Altså, nu skal vi ikke diskutere »antimuslimske på visse stræk« osv. i dag, men der er vel grænser for, hvor mange fortalelser der kan være fra samme parti. Altså, mener man det, man siger under en førstebehandling, eller gør man ikke? Har man skiftet holdning? Det er da fair nok, det kan alle gøre, men kom så op med argumenterne på talerstolen i stedet for.

Kl. 11:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 11:30

Kim Christiansen (DF):

Af mangel på gode argumenter kan man selvfølgelig altid gribe til at begynde at angribe andre ordførere inden for mit parti, men det vil jeg ikke tage stilling til. Jeg tror, at de pågældende er fuldstændig i stand til at forsvare sig selv, men jeg synes måske, at det er at bringe den her diskussion om postfusionen lige vidt nok at begynde at tale om at være antimuslimsk og lignende. Det må være, fordi hr. Simon Emil Ammitzbøll mangler fornuftige argumenter i den her diskussion.

Jeg mener ikke, at vi har skiftet mening om noget som helst. Jeg kom med en fortalelse, og det har jeg erkendt. Det er jo aldrig så galt at begå en fejl, når bare man indrømmer, at man har gjort det, og det kunne hr. Simon Emil Ammitzbøll måske lære lidt af.

Kl. 11:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:31

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg tror, at hr. Kim Christiansen har misforstået mit sigte, for jeg er ikke gået op på talerstolen for at angribe hr. Kim Christiansen. Jeg er gået herop for at få en afklaring af, hvad Dansk Folkeparti egentlig mener, og hvorfor man har skiftet holdning. Jeg synes, at det også må være i

Dansk Folkepartis interesse, at Dansk Folkeparti sammen med Det Radikale Venstre og eventuelt andre kan få hånd i hanke med, om regeringen vil kaste gode penge efter dårlige penge og sælge statens aktier på et forkert tidspunkt, eventuelt til en for billig pris. Det kan ikke være i Dansk Folkepartis interesse, at staten går glip af indtægter – det forstår jeg virkelig ikke at det skulle være.

Jeg synes, at vi kunne have lavet en fin alliance mellem Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre i den her sag. Vi er sådan set parat til at lave aftaler også med partier, vi på andre områder er meget uenige med, men det rakte åbenbart ikke så langt fra Dansk Folkepartis side.

Kl. 11:32

Formanden:

Ja tak, og så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 11:32

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det er da lidt trist, at det her skal give anledning til så stor en strid mellem partierne om, hvem der kan få lov til at være med til at sælge ud af Post Danmark. Jeg skal bare sige for Enhedslistens vedkommende, at vi ingen ambitioner har om at være en del af det.

Behandlingen af det her lovforslag har jo sådan set vist, at situationen er alvorlig nok, som den er nu. Det er sådan, at når man var nødt til at indarbejde i lovforslaget, at man skulle fremskynde salget af aktier til CVC, var det sådan set ikke nødvendigvis et udtryk for regeringens store behov for at fremskynde privatiseringen på det her område. Nej, det var et udtryk for, at det var CVC's betingelse for at acceptere fusionen.

Vi fik altså et meget tydeligt eksempel på, hvad det betyder, når man har lukket en kapitalfond ind i en oprindelig statsejet virksomhed, nemlig at så vil den selvfølgelig benytte den mulighed til at opnå et maksimalt udbytte og en maksimal forrentning af sine penge. Der var CVC's vurdering naturligvis, at hvis de kunne gennemtvinge at få aktierne købt nu og ikke om et par år, ville gevinsten for CVC være størst. Så det, CVC udøver her, er sådan set bare at få sine interesser varetaget så effektivt som muligt.

Den situation, man ser i Post Danmark i dag, er, at konsekvensen af at gå efter overskud har været, at servicen og arbejdsforholdene for de ansatte systematisk er blevet forringet, sådan at man har meget, meget svært ved at fastholde arbejdskraft, hvilket jo også er en af forklaringerne på, at postsækkene nu tilsyneladende ifølge da-